

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 58. Ludovici Imperatoris obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

tum fieri posset, pauperibus, Monachis & Canonicis præberentur. Missas etiam a Sacerdotibus, quotquot aderant, celebrari petiit, non tam sibi quam Ecclesiæ, cujus tutelam susceperat, timens. Alius Cometa in signo Scorpionis prima Januarii anno sequente millesimo trigesimo octavo apparuit, eumque Pipini Regis mortem, quæ brevi post secuta est, portendisse crediderunt.

Sæculum IX.
A.C. 838.

§. LVIII.

Ludovici Imperatoris obitus.

Ludovici Imperatoris obitum etiam memorabilis illa solis eclipsis præcessit, quam idem Astronomus tanquam mortis ipsius omen cœlitus datum adnotare non prætermisit. Cum Ludovicus Rex Baviaræ ad arma prorupisset, indignatus, quod Imperator Pater novam Provinciarum divisionem suo damno & ad augendam fratrum suorum Lotharii & Caroli potentiam moliretur, re ad Imperatorem delata, Pictaviensi Civitate, ubi hyemaverat, excedens in Quadragesima anni octingentesimi quadragesimi iter cum exercitu ingressus est præter consuetudinem; quippe alias solebat hoc Sacro tempore Psalmos cantare, orare, Missæ interesse, eleemosynas distribuere, & totum

Astron.

Hist. Eccles. Tom. XI.

Z

tum

Sæculum IX.
A. C. 840. tum pietatis operibus ita consumere, ut
vix una alterave die equum conscende-
re & corporis vigorem salubri motu con-
servare vacaret. Tunc vero etiam si es-
set senectute gravis, & rhevmate labo-
raret, officii sui esse existimavit contra
Ludovicum filium movere. Festo Re-
surrectionis Domini devotissime, ut so-
lebat, Aquisgrani celebrato, moxque se-
perato Rheno, nunciatur, filium cum co-
piis abscessisse. Ergo Comitia Worm-
tiæ celebranda indicit, & Lotharium fi-
lium ad ea venire jubet. Illo igitur tem-
pore videlicet die tertia Rogationum,
quinta Maji & Vigilia Ascensionis terri-
bilis eclipsis omnium mentes reddidit
attonitas. Interim Imperator omnes re-
bos fastidians & viribus destitutus in qua-
dam Insula prope Moguntiam castra fige-
re & lectulo se tradere cogitur, Ecclesie
statum & turbas, quas ominabatur ven-
turas, vehementer dolens, nam meliora
fratrum discordia sperare non permitte-
bat, quorum tamen omnium causa ipsius
in Juditham & Carolum filium amor
animusque plus justo propensus causa
existebat. Multi Episcopi aliique Cleri-
ci, qui solatium afferrent, aderant, & in-
ter ceteros Hetto Trevirensis Archiepis-
copus, Otgarus Moguntinus, Drogo Im-
peratoris frater Episcopus Metensis &
Archi-

Imperator
ægrota.

Archicapellanus, in quo maximam po-
 fuerat fiduciam; unde eidem quotidie
 conscientia^s suae naevos in confessione
 aperiebat, & quotidie Domini nostri cor-
 pus accipiebat. Imo diebus omnino
 quadraginta nullum alium cibum capere
 potuit. Hinc laudabat Deum dicens:
*Justus es Domine! quod me invitum, cum
 in Quadragesima non jejunaverim, modo
 ad jejunandum compellas.*

Sæculum IX.
 A. C. 840.

Ludovicus porro Drogoni fratri suo
 præcepit, ut illis, qui Principi a cubicu-
 lis erant, convocatis, commentarium
 conscribi curaret omnium rerum mobi-
 lium, quæ de more, cum Imperator iter
 faceret, vehebantur, nempe coronæ, &
 alia ornamenta regia, arma, vasa, libri,
 vestes Sacerdotales; eaque omnia in Ec-
 clesias, in pauperes, & duos filios suos
 Lotharium & Carolum dividi. Lotha-
 rio misit coronam, gladium & sceptrum
 ea conditione, ut Carolum & Juditham
 matrem ipsius nunquam destitueret, sed
 fratri suo minimo illam Regni partem,
 quam ipsi dederat, assereret. Imperator
 deinde Deo gratias egit, quod jam ni-
 hil amplius possideret, de quo posset dis-
 ponere. Tandem Drogo, quod alii Epis-
 copi suadebant, interrogat Fratrem an
 non filio suo Ludovico ignosceret. Pri-

Saeculum IX. mum factus est, gravem se in seditiosum
A. C. 840. iram concepisse. Tum deliberavit, &
 collectis, quæ supererant, viribus narra-
 re cœpit, quantas ab eo, ut putabat, ille-
 tas sibi injurias tulisset, & tandem adje-
 cit: *Cum venire non possit, ut veniam ro-
 get, facio, quod possum, testorque Deum
 & vos omnes præsentem, ei me, quæcumque
 in patrem & Regem deliquit, ignoscere.
 Vestrum est, eundem monere, ne ipse suo
 officio desit.*

Jussit deinde Ludovicus cum Sabba-
 tum esset, & nox appropinquaret, offi-
 cium nocturnum sequentis Dominice
 cantari, & particulam de ligno veræ Cru-
 cis suo pectori imponi. Signum veræ
 Crucis, quamdiu potuit, sua manu in
 fronte formavit, & deficientibus viribus
 nutu a Drogone petiit, ut se signaret.
 Nocte in hunc modum exacta, die super-
 veniente jussit Altare parari, in quo Dro-
 go Sacris operatus est, eique Commu-
 nionem porrexit. His actis rogavit Dro-
 gonem ceterosque præsentem, ut tantis-
 per quieti indulgerent. Tandem sen-
 tiens supremam horam sibi advenisse,
 revocavit Drogonem, sequentibus eum
 reliquis Episcopis; tum significans, ut
 poterat, quod se eorum precibus com-
 mendaret, petiit, ut preces pro agniti-
 zanti-

Obit.

zantibus dici solitas inciperent. Dum recitantur, oculis in lævam partem cum indignatione converſis omni qua poterat contentione dixit *bouts, bouts*, quæ vox lingua Teutonica ſignificabat: *foras! foras!* crediderunt præſentes, ipſi malignum Spiritum fuiſſe objectum. Mox vero oculos in Cœlum lætanti ſimilis lævavit, atque ita obiit vigesima Junii, anno octingenteſimo quadrageſimo, ætatis ſuæ ſexageſimo quarto, Imperii vigesimo ſeprimo. Corpus ejus Metas translatum & in Eccleſia S. Arnulfi juxta corpus Hildegardis matris ſuæ ſolemni pompa deſiſitum.

Sæculum IX
A. C. 840.

§. LIX.

Ludovici ſpecies.

Erat Ludovico ſtatura corporis mediocris, oculi magni, naſus longior, humeri lati, robuſta brachia, hinc eo ſolentius nemo arcum tractabat, nemo violentius torquebat haſtam. Vox ei maſcula, latina lingua ipſi æque familiaris fuit ac patria, nec Græcam ignoravit. Juvenis Poetarum gentilium carmina didicerat; exinde vero ea nec legere nec audire voluit. Econtra Sacræ Scripturæ ſtudio delectabatur, cujus diverſos ſenſus, Spiritualem, Moralem, & Anagogicum

Theg. c. 19.

Z 3

no-